

عنوان مقاله:

جایگاه گزارشگری جرم در سیاست جنایی اسلامی از منظر مبانی فقهی

محل انتشار:

پژوهش نامه فقه اجتماعی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد صالح طاهرآبادی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معارف اسلامی و حقوق، دانشکده معارف اسلامی و حقوق، دانشگاه امام صادق علیه السلام، تهران، ایران

سلمان عمرانی - استادیار گروه حقوق جزا، دانشکده معارف اسلامی و حقوق، دانشگاه امام صادق علیه السلام، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گزارشگری جرم از جمله ابزارهایی است که در پرتو اعمال سیاست جنایی مشارکتی از آن استفاده شده و تاثیرات قابل ملاحظه ای از حیث پیشگیری از جرم، ارتقای شفافیت نظام عدالت کیفری، جبران خلاهای فرایند تعقیب جرائم، ارتقای آمار جنایی، کاهش هزینه های نهاد عدالت کیفری و جلوگیری از بی کیفرومانی دارد. در ایران با عنایت به جایگاه فقه و ابتدای قوانین و مقررات بر آن، نسبت این نهاد به مبانی فقهی از جایگاه ویژه ای برخوردار است. در این پژوهش به ادله و مبانی هر دو گروه موافق و مخالف گزارش گری جرم اشاره شده است، ولی یافته های این پژوهش نشان از آن دارد که بر اساس بسیاری از قواعد و احکام فقهی و با رعایت برخی ضوابط در حوزه جرائمی نظیر جرائم منافی عفت می توان از این سازوکار جهت کنترل جرم در جامعه اسلامی بهره مند شد. گفتنی است، این بهره گیری باید به صورتی باشد که آبروی افراد مسلمان کاملا حفظ شود و کرامت آنان خدشه دار نشود و از سویی آسیب هایی نظیر غیبت، نمانی و تجسس در جامعه شیوع نیابد.

کلمات کلیدی:

گزارشگری جرم، امر به معروف و نهی از منکر، شهادت تبرعی، عدالت کیفری، پیشگیری از جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520870>

